

Négyszemközt is, együtt is

A tornateremben dűlnak a mínuszok és ez a zord idő remekül passzol az előadás hangulatához. Azért senki se aggódjon, az elmúlt két próba mindezeknek ellenére is igen derűs hangulatban telt. Szerencsére kint az udvaron a megbeszélések és a pihenők alatt mindenkinek van lehetősége elég nagymennyiségű napsugarat magába szippantani. Az alkotók továbbra is keresgélnek a karakterek jellemzőit, stílusát, alakul a tér, a mozgások, a ritmus és indul az aprólékos munka.

Az eheti nyílt próbán a színészek Vékes Csaba vezetésével az előadás első felét próbálták, ennek a kikerekítésével foglalkoztak. Egy-egy elakadást leszámítva már mindenki fejből tudja a saját szövegrészeit. A színészek már jól ismerik a darab belső működését. Tudják azt, hogy melyik karakter mikor, mit titkol el, vagy mi a célja, ezért néha vissza kell zökkenniük, vagy Vékes Csabának kell őket visszazökkentenie abba a szituációba, amiben majd a nézők lesznek. A színészeknek a próbafolyamat ezen pontján ugyanis már a néző fejével is kell tudniuk gondolkodni. Ez nagyon nehéz dolog, mert semmivel sem utalhatnak előre a darabon belüli jövőre. Úgy kell tenniük, mintha nem tudnák azt, amit valójában nagyon is jól tudnak, a nézők többsége ugyanis nagy valószínűséggel nem ismeri az egész szöveget és az előadásban hallja majd azt először.

Elsőként tehát, mindenféle cifrázás nélkül, a szöveg gyakorlása és a mozgások felelevenítése végett elpróbálták az előadás első felét, majd Vékes Csaba mindenkivel külön-külön megbeszélte, hogy kit milyennek lát és hogy melyik karaktert milyen irányba kellene elvinni, továbbfejleszteni. A színészeket megkérte, hogy töltsék hasznosan a szünetet és ők is beszéljék meg párjaikkal, hogy mit gondolnak az általuk megformált szereplőkről. Menyhért karaktere, akit Mohai Tamás játszik, például egy szenvtelen ember, aki csak végre akarja hajtani a feladatát és ezen kívül semmi más nem érdekli. A mindig vidám, viccelődő Mohai Tamás – mondhatjuk – hogy szöges ellentéte Menyhértnek, úgyhogy még meg kell találnia vele a közös hangot. Ehhez segítségül Vékes Csaba azt tanácsolta neki, hogy próbáljon meg egyáltalán nem mosolyogni, ami elsőre kegyetlennek tűnhet, de az eredménye egy formálódó, új Menyhért lett.

A négyszemközti megbeszélések után újra eljátszották az első részt és mindenki igyekezett a megbeszélést szem előtt tartva játszani. Volt egy kis kavarozás abból, hogy mindenki a másikhoz próbált alkalmazkodni, mert senki sem tudta, hogy kinek mi az új feladata, szerepe, de ez végül egészen jól sült el, mert új kapukat nyitott meg. A térben már mindenki egészen otthonosan mozog, tudja, hogy hol és mikor kell kimennie és bejönnie, illetve hogy kivel, merre és miért megy. Az előadás ritmusát alapvetően a feszültségterhes pillanatok pörgése és a köntörfalazás, a mellébeszélés komótosága adja. A szünetek, a hallgatások hossza vagy rövidege még kidolgozásra vár, de ez már a munka szöszmötölös része, az apró ám annál lényegesebb mozzanatok kikísérletezése, ami valójában most fog elkezdődni igazán.

Vékes Csaba elégedett, a munka a tervezett ütemben halad. Ki-ki megkapta a saját házi feladatát: Lass Beának például olyan dalokat kell keresnie, amik illenek az előadás

„kortalanságához” és szívesen is énekli őket a színpadon. Hamarosan a jelmezeknek és a látványnak is el kell készülnie, és így lassacskán véglegesen kialakul az előadás hangulata. Már csak két hét és itt a bemutató, de addig is április 17-én, kedden újból nyílt próba és talán ez az utolsó lehetőség bepillantani a készülődésbe, úgyhogy érdemes élni vele!

Sára Eszter próbanaplója (3.) - 2012. április 10., kedd